

RÆTTARMÁL

FEDGAR Á BARDAGA FERÐ

Leikurin í Føroya rætti mánadagin var sum tikin úr sendirøðini um Fleksnes. Hvørgin bilurin vildi bakka, tá teir møttust í Hvalbiartunlinum. Endin var, at triggir mans máttu mæta í Føroya rætti, ákærdir fyri harðskap.

Danjal av Rana

Undan jólum í fjør hittast tveir bilar í Hvalbiartunlinum. Tunnilin er elsti tunnilin í landinum og dagfóringarnar hava verið fáar hesi árin. Hetta merkir, at tveir bilar ikki kunnu koyra framvið hvørjum øðrum í tunlinum. Lukkutið eru fleiri víkipláss, so at ferðsla báðar vegir kann koyra so nøkumlunda.

So var tó ikki hetta kvøldið. Teir møttust millum tvey víkipláss og hvørgin vildi bakka. Lógin er greið – bilarnir av Tvøroyri hava víkiskyldu, men unga kvinnan, sum koyrði bilin hetta kvøldið, greiddi í rættinum frá, at hon var vís í, at hon fór at náa eitt víkipláss afturat, áðrenn hon møtti hinum bilinum. Og tað eydnaðist næstan, tí sambært henni manglaðu bara tveir metrar í.

Hon royndi at geva tekn til hin bilføraran um at bakka eitt sindur, so hon kundi smoyggja seg inn um, men hann vildi ikki. Hon fór so undir at bakka, men av tí at hin bilurin var hægri, sá hon illa. Hon blunkaði tí við langljósumum fyri at fáa hin at seta støðuljósini frá, so at hon skuldi siggja betri. Tað gjørdi tó bara støðuna ilt verri.

Í bilinum á veg suðureftirir øtaðust tey inn á ferðina á bilinum, sum kom koyrandi móti teimum. Í evstu løtu bremsaði hann tó, men vildi ikki bakka, hóast hann hevði víkiskyldu. Tá ein løta var farin, tendraði hin bilurin eisini langljósini og setti seg at blunka í gronina á fólkunum á veg suðureftir. Hví bakkadu tey ikki bara, um tað bara restaðu tveir metrar í? Frástøðan til nærmasta víkipláss mundi vera nærri 30 metrum, mettu faðir og sonur. Hetta er annað parið av feðgum í søguni. Hesir báðir vóru báðir skuldsettir fyri harðskap og sonurin eisini fyri hótanir.

Langt um leingi byrjar unga kvinnan so at bakka, men sjeikurin, sum sat undir liðini á henni, var illa nøgdur. Hann rópti nøkur væl

vald orð eftir hinum bilinum, meðan tey spakuliga bakkadu í ringa sýninum í myrka tunlinum. Í tí at hin bilurin koyrir framvið rópar sjeikurin aftur eftir bilinum. Júst hvat var sagt, er ósemja um í rættinum. Unga gentan vildi vera við, at hann kallaði hin bilføraran fyri idiot eini tvær, kanska triggjar ferðir, meðan tey í hinum bilinum siga, at ókvæmisord sum bøssi og reyvpulari vóru havt á lofti.

Harðskapur á Kolavegnum

Undir øllum umstøðum gjørdust tey so ørg í bilinum, at tey vendu so skjótt tey kundu og fóru koyrandi norður eftir aftur, eftir hinum bilinum. Í rættinum greiddu feðgarnir frá, at teir vildu hava eina frágreiðing

frá unga manninum, um hví hann uppførði seg soleiðis.

Á kolavegnum steðga báðir bilarnir og feðgarnir leypa úr bilinum. Teir lata hurðina upp á aftara bilinum og so er heldur ógreitt, júst hvat fer fram. Unga kvinnan í bilinum sigur, at feðgarnir báðir vóru sera hótandi, at teir royndu at hála unga mannin úr bilinum, sum helt fast alt hann kundi í trygdarbeltinum. Sambært ungu kvinnuni slóu teir eisini sjeikin á vangan og í bringuna. Harumframt hótti sonurin við at hann skuldi drepa unga mannin, um hann segði eitt orð afturat.

Feðgarnir greiða frá, at teir einans vildu tosa við mannin og hava eina frágreiðing frá honum, um hví hann var so ófólkaligur í ferðsluni. Teir høvdu hvørki verið harðligir ella hótandi, greiddu teir frá, og teir fóru víðari, so skjótt ungi maðurin hevði biðið um umbering.

Heldur áfram við Drelnes

Søgan endar tó ikki her. Ungi maðurin er so skelkaður av hendingini, at hann ringir til lögreluna. Av misgáum ringir hann 311448 og fær tí einki samband. Hann ringir tí til pápa sín og greiðir frá,

hvat hent er. Pápin biður hann ringja 351448 og annars biða eftir sær, hann skal koma og koyra bilin til Hvalbiar, nú bæði sonurin og gentan eru skelkaði. Her koma so hinir feðgarnir inn í myndina.

Pápin, eisini hann 52 ára gamal, loypur í bilin og fer koyrandi av Tvøroyri, norður til Hvalba. Nærindis skúlanum í Trongisvági møtir hann teimum, sum sonurin segði høvdu gjørt seg inn á seg. Hann kúvendir og fer koyrandi aftan á, og fær hin bilin at steðga í Liðini, nærindis har Statoilstøðin hjá Poul Sigurð var.

Og hvat hendi síðani? Pápin av Tvøroyri, sum eisini varð ákærdu fyri harðskap, játtaði í rættinum, at hann hevði sligið hin pápan á armin við einum lítlum gassa. Í rættinum greiddi hann tó frá, at hetta var mest sum í sjálvverju, tí hann óttaðist fyri lívinum. Sambært honum komu feðgarnir báðir úr bilinum og hin eldri royndi at hála seg út gjøgnum vindeygja í bilinum. Tískil fekk hann fatur í gassanum og sló á hondina, sum helt í sær.

- Um hurðin ikki var læst, sat eg ikki her í dag, segði pápin av Tvøroyri.

Feðgarnir vóru púra ósamdir í hesi frágreiðing. Í teirri frágreiðing royndi pápin fyrst at koyra teir niður, tá teir vóru komnir úr bilinum, men settist aftur, tá hann sá, at feðgarnir vóru tveir. Tá var tað, at hann læsti seg inni í bilinum, men rullaði vindeygja niður og byrjaði at sláa mannin við gassanum. Sjálvir vildu teir einans práta við mannin.

- Vit vildu bara práta. Tá ein hevur ein kristnan holdning er man vanur við at vera diplomatiskur. Tað er ikki vanligt at fara eftir fólki við vápn. Hann var bara úti upp á eitt, at drepa okkum, segði eldri hvalbingurin.

Málið bleiv ikki heilt liðugt viðgjørt í rættinum. Ákærvaldið valdi at sleppa ákæruni móti pápanum av Tvøroyri. Hon metti ikki, eftir at hon hevði hoyrt vitnini og partarnar í málinum greiða frá, at hon kundi prógvað, at maðurin hevði framt ógrundaðan harðskap móti hinum pápanum.

Hinir báðir feðgarnir mugu mæta í rættinum aftur seinni, tí ákærvaldið vil gjarna hoyra frágreiðingina frá hinum soninum, sum var í bilinum í tunnellini hetta kvøldið í desember.

MÁTTU UMSETA SUÐUROYARMÁL TIL NORÐANMÁL

Ein skemtilig støða tók seg upp, tá eini verjin, Annfinn V. Hansen, gjarna vildi hava tann eina ákærda at greiða frá, á norðanmáli, hvat hann meinti

Danjal av Rana

Ákærin hevði fest seg við, at eini hvalbingurin segði seg vera svakan, tá hann fór úr bilinum.

- Hvat meinar tú sum suðringur, tá tú sigur svakur? Tá eg eri svakur

skal eg helst ikki hava ein knív í hondini, men er tað eisini soleiðis hjá einum suðringi, vildi Annfinn V. Hansen hava at víta.

- Nei, nei als ikki. Tá ein er svakur, er ein mitt ímillum púra róligur og fullkomiliga svakur. Norð-

ingar vildu kanska sagt súrur ella illur. Ein loypir ikki á fólk, tá ein er svakur. Tá skal man vera fullkomiliga svakur, greiddi annar av feðgunum frá.

Løtu seinni greiddi pápin av Tvøroyri frá, at hann óttaðist, at

feðgarnir úr Hvalba fóru at drepa seg.

- Tá tú nú sigur drepa, meinar tú fýsiskt at drepa ella at drepa á suðuroyarmáli, spurdi ákærin. Tvøramaðurin gjørdi tó ákær-anum greitt, at hann óttaðist

veruliga fyri lívinum.

Eldri hvalbingurin greiddi tó frá, at eftir hansara tykki var tvøramaðurin fullkomiliga svakur í orðsins rætta suðriska týðningi, tá hann steðgaði teimum í Liðini og sló eftir sær við gassanum.